

[Statsministeren.]

også for. Vi kommer jo ikke langt ved at stå og sige: vi har samme mistillid til de herrer. Jeg var ikke ude efter, at de herrer skulle sige: vi har tillid til jer! Det, jeg har ønsket, er et tilsagn om normal parlamentarisk, politisk virksomhed, således som den tidligere er foregået her i landet.

Hvad angår realisationen af vort reformprogram, er det denne sals flertal, der bestemmer, hvilke reformer der skal gennemføres, og om det er forsvarligt eller ikke forsvarligt at gennemføre dem. Udover de beføjelser, regeringen besidder administrativt, har ingen regering i dette land nogen mulighed for at afholde udgifter, som ikke et flertal i denne sal er enigt om. Hvis sulte-parolen altså ikke skal opretholdes, hvis man vil bekende sig til almindelige parlamentariske principper, er alt i orden, og jeg tror, at alle i denne sal vil være enige med mig i, at naturligvis skal flertallet her afgøre, hvilke reformer der skal gennemføres og hvilke ikke.

Dernæst et par korte bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Møller, som samtidig med nogle, synes jeg, ikke altfor velovervejede personlige bemærkninger om neuroser og andre ting, følte sig foranlediget til at indlede med at tale om den sindets selvbeherskelse, som det offentlige livs folk bør have. Den sindets selvbeherskelse! Var det nu også rigtig velovervejet at tale om sindets selvbeherskelse fra konservativ side og oven i købet blande neuroser ind i det? Mine stærke udtalelser her i dag var citater. Hvorfra? Fra den konservative presse. (*Aksel Møller*: Også ordet „hykleri“?). Ordet „hykleri“ er mit. Det er min karakteristik af den sigtelse, den næsten injurerende overskrift, der hedder: „skamløs og uhæderlig“, og som er brugt om denne regering og dens ledende mænd i det organ, der redigeres af det ærede medlems broder, det ærede medlem hr. Poul Møller. Skamløs og uhæderlig, det er stærke ord. Det er politisk hykleri, har jeg sagt, at benytte sådanne udtalelser om os. Jeg har sagt, at vi har skuldre og bryst til alle angreb; før dem frem, og før dem frem med al mulig kraft, men lad være med at slå under bæltstedet! Det ærede medlem er ikke den rette til at tale om sindets selvbeherskelse, for hvis det ærede medlem vil gøre sig den ulejlighed at gå sin egen presse og de taler og artikler, der har

været refereret dér i de sidste tre måneder, igennem, vil han se, at polemikken de pågældende steder ligger på et sådant niveau, at det er vanskeligt for nogen konservativ at holde moralske forelæsninger for os andre om takt og tone eller om sindets selvbeherskelse.

Jeg giver det ærede medlem en undskyldning, for jeg forstår, at det ligefrem generede ham, at jeg havde gjort sa meget ud af de konservative, som jeg kom til at gøre. Det ærede medlem var nærmest optaget af at demontere, at de konservatives betydning var så stor, som jeg havde villet gøre den til. Det var ikke for at fornærme, at jeg gjorde det, og jeg beder undskylde, hvis den betydning, jeg har tillagt det konservative folkeparti, er for stor.

Jeg indrømmer, at jeg har følt mig såret; jeg indrømmer, at vi er et par stykker, som efter den polemik over den tone, man har anvendt, har følt os sårede, ikke over angrebene — jeg vil virkelig forsøge at være en ærlig fighter, også i den politiske strid — men fordi jeg ikke fra den side havde ventet det, der faktisk er blevet præsteret i løbet af de sidste måneder. Jeg har været tavs ret længe. De herrer har tumlet sig meget stærkt, men det forekom mig ikke at være det rette for mig at holde taler ude i byen. For mig var stedet til at tage et opgør med de herrer denne plads. Derfor er det sket nu.

Det ærede medlem sagde bebrejdende til mig, at jeg jo vidste, at det konservative folkeparti ikke på noget tidspunkt har villet nægte os penge til forsvar, og det ærede medlem sagde videre noget meget smukt, som jeg er tilhænger af, nemlig, at vi alle sammen burde medvirke til om muligt her i landet, på samme måde som det et lykkes med andre ting, at hæve forsvars- og udenrigspolitikken op fra den altfor snæversindet betonedede partipolitiske propaganda. Jeg erindrer ikke, at vi i den periode, den økonomiske strid nu har stået på her i landet, fra konservativ side har fået noget tilsagn om, at man ville hjælpe os med hensyn til forsvarssagen eller med hensyn til udenrigspolitikken, tværtimod! Jeg har her en kronik af det ærede medlem hr. Poul Møller, skrevet den 1. oktober i „Nationaltidende“ — jeg beder om formandens tilladelse til et citat. Der står: